

ГЛАВА 59

ЗА АВВА ТАЛАЛЕЙ

"Бог ни е дал времето на този живот за покаяние."

резвитерът на тамошната лавра авва Петър ни разказа за авва Талалей Киликиянин: Той се подвизавал в монашество 60 години и постоянно плачел, като казвал: "Бог ни е дал времето на този живот за покаяние и ще изисква от нас строг отчет за него."

ГЛАВА 60

УДИВИТЕЛНАТА ПОСТЪПКА НА ЕДНА БЛАГОЧЕСТИВА ЖЕНА

"Монахинята грабнала своя гребен и извадила очите си."

ъв време на пребиваването ни в Александрия един христолубец ни разказа следното: "Една монахиня живеела в своя дом, прекарвайки дните в уединение и грижа за своята душа. Тя постела, молела се, прекарвала нощите в бдение и давала много милостиня. Но воюващият вечно против човешкия род, като подигнал срещу нея буря, вдъхнал у един юноша сатанинска страст към монахинята. Той я причаквал на входа на нейния дом. Общувала ли тя с някого, влизала ли в храма за молитва, юношата не изпускал случай да ѝ досажда и дори да я оскърбява, нашепвайки ѝ безсрамни думи, така че тя най-после била принудена да остава вкъщи, за да избягва оскърбленията на този юноша. Веднъж монахинята пратила при него своята прислужница да го повика. "Ела, вика те моята господарка", му казала прислужницата. Младият човек се зарадвал, като си въобразил, че най-после достигнал своята цел, и дошъл при нея. Монахинята седяла на своята постелка.

- Седни! - казала тя на госта.

И когато той седнал, тя му казала:

- Кажи ми, братко мой, защо ме тъй преследваш, че не мога да изляза от къщи?

- От страстна любов към тебе, господарке моя... И само като те видя, цял горя в пламък.

- А какво привлекателно си намерил в мене, че така си ме обикнал?

- Твоите чудни очи, те ме очароваха...

Монахинята, като чула това, грабнала гребена и веднага извадила